



**EL CANÇONER®**

Ja no m'hi encanto

*Sabana*



# **El cançoner.**

Recull de les  
lletres i  
acords del  
primer disc de  
Sabana.

© Associació Juvenil Sabana 2019  
Tots els drets reservats.

Associació Juvenil Sabana  
[sabana@sabanagrup.com](mailto:sabana@sabanagrup.com)  
[www.sabanagrup.com](http://www.sabanagrup.com)

# Ja no m'hi encanto.

*Ja no m'hi encanto* expressa el fet de créixer, madurar i aprendre. Aprendre de les vivències, de les persones, dels sentiments: aprendre a viure. Convida a no encantar-se amb allò que ja no ens omple, amb allò que ja no ens fa falta i que potser no cal seguir arrossegant. Representa el final d'una etapa i l'inici d'una de nova, però sense la voluntat d'esborrar o oblidar la primera, sinó amb el record del que hem viscut i amb la il·lusió de continuar vivint.

*Ja no m'hi encanto* és aplicable a l'amor, al moment vital de cadascú, a les rutines, a les ambicions, a la feina, a les pors, a les angoixes i, de fet, a tot allò que suposi deixar enrere el que ens fa mal i que no ens fa feliços.

*Ja no m'hi encanto* transmet maduresa. Una maduresa associada amb la tardor, amb els seus colors i les seves olors. Les cançons de l'àlbum, la majoria de les quals escrites a la tardor, expliquen històries i anècdotes quotidianes relacionades amb moments molt concrets: dies de la setmana, instants determinats al llarg del dia, mesos de l'any, estacions...

Ara bé, darrere la quotidianitat de les lletres hi ha missatges que conviden a reflexionar sobre l'amor, la vida i la felicitat, altres sobre el sentiment de culpa i l'esperança i versos que condemnen injustícies i realitats del moment que vivim.

Sabana, 2021.

# Ja no m'hi encanto.

1. **París, 346**
2. **Dock St.**
3. **Troba'm però no em busquis**
4. **Lito's**
5. **Als fills que arribaran**
6. **Dijous**
7. **La porta del demà**
8. **Ai, ai!**
9. **Ahir**
10. **Facultats selectes**
11. **Fred**

# París, 346

D DMaj7 D7  
Encara canto les cançons  
D6 D+  
que m'ensenyaves  
D Dadd#11 Dsus4  
mentre fèiem el dinar.

Encara sento els quatre acords  
que vaig robar-te  
aquella tarda al terrat.

G  
I ara guardo aquest tresor  
D DMaj7  
a la capsa dels records.

G  
El voldria emmarcar  
F#- FMaj7  
però ara no, que se'm fa tard. Se'm fa tard i  
D  
he de marxar.

Encara penso melodi-  
es imperfectes  
que no m'acaben d'agradar.  
Però si em concentro puc trobar  
la primavera  
que duc a dins i no se'n va.

I els colors de la ciutat  
m'anuncien la tardor.  
I les plantes del terrat  
ja no tenen tanta flor. Tanta flor i no fan olor.

G A B- E (x4)

A G  
I l'accent de les illes  
D C G  
me transporta en aquell pis.  
F#- E- G- D  
París, 346.

# Dock St.

Aadd9 Emaj7  
Puges a un taxi perfumat;  
Aadd9 Emaj7  
fa olor de pols i de tabac.  
Aadd9 C#-  
Dius al taxista el teu destí:  
C#-maj7 C#-7  
les oficines de Dock Street  
F# A A-  
i abraces fort el maletí.

Cantes per dins una cançó  
però et desconcentren els sorolls.  
Cotxes, carrers, barrets i fum,  
camises blanques i perfums  
i gent que riu i fa el vermut.

B  
Baixes del cotxe  
C#-  
i tens al davant  
B/D#  
un home que et mira.  
B/F# B7  
Un home armat.

E G#- C#- C#-/B  
Un gàngster et va disparar:  
A C#-  
la bala va atrapar-te i va  
DMaj7 B  
fregar la femoral.

E G#- C#- C#-B  
Un gàngster et va disparar:  
A C#-  
vas notar amb la galta com  
DMaj7 B E  
cremava aquell asfalt.

Sents les sabates dels senyors;  
corren, s'apropen, tenen por.  
Veus com es van difuminant  
i abans que perdís la moral  
contemples el bassal de sang.

Obres els ulls a contrallum;  
sents una veu que et queda lluny.  
Vols aixecar-te però et fa mal,  
la fredor d'un hospital  
tan lluny de casa, tan estrany.

Entren dos metges  
i un advocat.  
Et toquen i et miren  
i diuen: què tal?

Un gàngster em va disparar:  
la bala va atrapar-me i va  
fregar la femoral.  
Un gàngster em va disparar:  
vaig notar amb la galta com  
cremava aquell asfalt.



# Troba'm però no em busquis.

Riff: F D- F D- F D- A- (x2)

F D-  
Quan anàvem de vacances

A-  
al teu pis de Cadaqués,

F D-  
i els dissabtes a la tarda

A-  
empaïtant-nos pels carrers

Bb  
Quan corriem per la platja

A-  
i se'ns omplien els mitjons

Bb  
de milions de grans de sorra

A-  
i del rastre dels avions

Preguntaves: "però què et passa?"  
i jo no sabia què dir.

No trobava les paraules  
i mirava a l'infinit.

Em distreïa amb les barques  
i els turistes orientals  
quan bufava tramuntana  
s'arriassava tot el mar

G-  
I ens sentíem tan lliures,

A-  
tan afortunats.

Bb  
No sé pas on seríem

A-  
si t'ho hagués explicat.

Fmaj7  
I ara que ja fa

Eb maj7  
tant temps

Bb  
troba'm però no em busquis.

F  
Troba'm però no em busquis.

Fmaj7  
Un dimecres de

Eb maj7  
febrer

Bb  
troba'm però no em busquis:

C F  
que tot vagi del revés.

Riff: F D- F D- F D- A- (x2)

Però passaven les setmanes  
i ja no passava res.  
Les idees s'acabaven  
i va anar arribant el fred.

El desembre va ser blau  
i el gener d'un to més gris.  
Se'm clavava com un clau  
el secret que duïa a dins.

I em sentia tan buida,  
tan superficial.  
Tu series la cura  
per tots els meus mals

I ara que ja fa  
tant temps,  
troba'm però no em busquis.  
Troba'm però no em busquis.  
Un dimecres de  
febrer  
troba'm però no em busquis:  
que tot vagi del revés.

# Lito's.

Intro: Eb- Bb- Ab-

Eb-

T'he fallat tantes vegades

Bb-

que he oblidat el meu paper,

Ab-

he viscut tantes històries

Bb-

i ara em costa tant desfer

Eb-

tots els nusos de la corda

Bb-

Ab-

Bb-

i saber d'on bufa el vent.

He comprat tantes novel·les

que he deixat a mig llegir,

he jugat a jocs de cartes

i he fet trampes sense dir

que tinc un as a la màniga

i que ja l'he fet servir.

Ab-

Db

He pujat tantes muntanyes

Gb

Eb-

esperant que des de dalt

Ab-

Db

el paisatge i l'espectacle

Gb maj7

m'ho farien veure clar

Ab-

Db

però després quan en baixava

Gb

Eb-

tot ho veia igual

Cb maj7

Ab7

tot ho veia igual.

Eb- Bb-

Ah ah

Ab-

Ah ah

Bb-

Aaaah

Si la vida és un miracle

potser m'ha faltat la fe,

si l'amor és un miratge

que em perdonin però no el veig.

Si faig més llarg el viatge

és perquè encara hi ha remei.

He guardat tantes paraules

que no et vaig saber explicar,

he viscut tantes tragèdies

però no m'han immunitzat.

He mirat tantes estrelles

però ara el cel mai és prou clar.

però ara el cel mai és prou clar

Ah ah

Ah ah

Aaaah

# Als fills que arribaran.

Intro: G- Bb D-

G- Bb D-  
Era tan petit

i tu tan gran.

G- Bb  
Era el temps  
D-  
en què

tot ho veia des de baix.

Bb D- D7  
Des de baix...

Jo somreia tant  
i tu  
tan poc.

Quan vas ar-  
ribar  
vas encendre tots els focs. Tots els focs...

Eb G-  
La mare cridava i tu la pegaves,

Eb G-  
la mare cantava i tu l'ofegaves,

C- G-  
la plaça bullia però tu no ho senties,  
D- Eb  
creixia la culpa i passaven els dies.

Bb. D- G-  
Tenies la força però no la raó,  
F- Bb7. Eb  
tenies coratge però tanta tristor.

Eb- D-  
Marxaves a casa i des del sofà  
Gsus4 G C- F G-  
ploraves la pena pensant en l'endemà.

Què diràs als fills  
que arri-  
baran?  
Estàs satisfet  
del mal  
que has fet a tanta gent? Tanta gent...

Passaran els anys  
i et fa-  
ràs gran.  
Somiaràs en crits,  
gemecs  
i plors i et farà mal. Massa mal...

El pare corria i tu el perseguies,  
el pare es rendia i tu embogies.  
La gent t'insultava però no t'importava  
ho havies fet ja quaranta vegades.

Tenies la força però no la raó,  
tenies coratge però tanta tristor.  
Marxaves a casa i des del sofà  
ploraves la pena pensant en l'endemà.

Teníeu la ràbia, us faltava l'amor,  
teníeu les armes, faltava l'honor.  
Com llops afamats amb disfresses de xai,  
sou tan miserables que ja no feu tan mal.

Què diràs als fills que arribaran?  
Què diràs als pares quan moriran?

# Dijous.

Intro: F#- E6

F#- Emaj7  
M'amago entre la gent perquè no em

vegis,

F#- E6  
et miro de reüll dissimulant.

F#- C#-  
T'atures i discreta treus el mòbil;

F#7 B7  
les dotze en punt, sempre tan puntual.

M'apropo sigil-lós amb certa pressa,  
esquivo un patinet massa embalat.  
La gent somriu i espio les converses  
i en un no-res ja sóc al teu costat.

Camines sense rumb mentre m'expliques  
el què i el com i tot el que has viscut:  
els llocs, la gent, un altre estil de vida  
i mentre et sento m'oblido dels minuts.

Veiem un bar i tries una taula.  
Seiem i continues explicant  
i estic tan bé que mai voldria anar-me'n.  
He de marxar ara que tu has tornat?

C#- F#7  
I ara no és el mateix,  
F#- A B

Cdis  
als carrers hi fa fred i m'espanten.

C#- F#7  
Tot és tan diferent.

F#- A B  
I mai no sé què fer. Ja no hi ets.

E  
Que ho has tornat a fer,  
G#7 A  
però aquest cop inconscientment,  
B E  
i somrius per sota el nas mentre  
C#- B  
m'agafes fort la mà.

E  
Que ho has tornat a dir,  
G#7 A  
però aquest cop ho has fet per mi,  
B E  
i el núvol deixa en pau el sol i estem  
B E  
contents i som dijous.

# La porta del demà.

Riff: F Eb F Eb F Bb (x2)

G- F  
Noia de poques paraules  
G- F  
quan et veig dures tan poc...  
G- F  
Mai tinc temps de contemplar-te  
G- F  
i no sóc mai prou a prop.

No és la primera vegada que  
tanco la porta de cop i  
baixo ràpid les escales  
per tornar a arribar a aquell lloc.

Eb D-  
On coincidim alguns matins:  
C- Bb  
a aquella plaça del terra gris.  
Eb D-  
Seria tan desangelada...  
C- C-/Bb  
si no fos perquè a vegades  
Am7b5 D7  
ens creuem i et sento dir:

Eb G-  
Que la pena que ara em cansa  
Eb Bb  
amb la pluja marxarà.  
Eb G-  
Que la porta que ara es tanca  
Eb C7  
és la porta del demà.  
Eb F  
És la porta del demà

Riff: Eb F Eb F Bb (x2)

Els dissabtes a la tarda,  
quan s'aturen els segons et  
poses el vestit de ratlles  
i passeges pels racons.

On coincidim algunes nits:  
en aquell bar de jazz llatí.  
La vida és massa avorrida  
i no trobo la manera  
de ser fort i poder dir:

Que la pena que ara em cansa  
amb la pluja marxarà.  
Que la porta que ara es tanca  
és la porta del demà.  
És la porta del demà.

# Ai, ai!

Riff: Gb Bb- Ab- Db (x4)

Gb Bb- Ab-  
La tele s'ha espatllat  
Db Gb Bb- Ab- Db  
"no deu ser cosa nostra..."  
Gb Bb- Ab-  
Pensava el pare quan  
Db Gb Bb- Ab- Db  
jo mirava el rostre.

D'aquest retrat que no  
sé pas a qui em recorda.  
Crec que és la mare quan  
anava a l'escola.

Ab- Db  
I ara penso que el temps passa ràpid i veig  
Ab- Db  
que les hores s'escapen i mai passa res.  
Ab- Db  
I ara provo de fer un vaixell de paper  
Ab- Cb-6  
i les fulles ja agafen un to més verd.

Gb Eb-  
Ai, ai!  
Cb Db  
Que et miro però no et puc tocar.  
Gb Eb-  
Ai, ai!  
Cb Db  
Que et veig però no et puc olorar.

Gb Eb-  
Ai, ai!  
Cb Db  
La primavera ja ha arribat.  
Gb Eb-  
Ai, ai!  
Cb  
Que vull saltar però no ho veig clar.

Penso que si pogués  
me n'aniria a córrer.  
Comprovaria si  
ja hi ha papallones.

Em distreuria un gaig  
i pararia de sobte.  
T'ho explicaria i tu  
diries: "quines coses!".

I ara penso que tinc tanta sort d'estar viu,  
tanta sort de tenir un hivern i un estiu.  
I ara busco un dibuix que no sé ben bé on és  
i et diria ben fluix que em tenies i em tens.

Ai, ai!  
Que et miro però no et puc tocar.  
Ai, ai!  
Que et veig però no et puc olorar.  
Ai, ai!  
La primavera ja ha arribat.  
Ai, ai!  
Que vull saltar però no ho veig clar.

# Ahir.

Intro: B G#- D#-

BMaj7 G#-  
Ahir vaig plorar

D#-  
dins el llit mig d'amagat  
BMaj7 G#- D#-  
perquè feia un any que no

E  
et veia sortir  
G#-  
col·locant-te bé el vestit  
E F#sus4  
que el vent esverava i jo

somreia esperant-  
te i cantava mentrestant  
i tu com cada dimarts

em deies, rient,  
que malgrat el cansament  
teníem aquell moment.

G#- G#-Maj7 G#-7 G#-6 E  
Les cançons que et dedicava, fa  
E-/G  
massa temps que no les canto.

G#- G#-Maj7 G#-7 G#-6 E  
Els racons que ens agradaven tant  
E-

semblen tristos quan hi passo  
D#- G#7sus4 G#7

i ja no m'hi encanto.

C#- E- BMaj7  
I tot i així, et somio cada nit - cada nit.

Demà et llevaràs  
aviat, per no fer tard:  
ho tens tot tot cronometrat.

La mare et dirà  
que el gran dia ja ha arribat  
i tu t'emocionaràs.

Ja sé que em vas dir  
que jo podia venir,  
però no vull tornar a sentir

el fred que em fa pres  
quan et veig i no faig res.  
Encara no n'he après.

Les rialles que em vas regalar,  
puc tocar-les si em concentro.  
El so dolç que fas al caminar,  
puc tastar-lo i no ho mereixo  
però no l'espero.  
I tot i així et somio cada nit - cada nit.

# Facultats selectes.

Intro: G7 C- F- Eb (x2)

Eb  
Dec semblar una mosca morta,  
F  
un covard, un poca cosa.

Ab-  
Repeteixo dos acords;  
Eb  
sempre sóc al mateix lloc.

Faig cançons però sense ganxo,  
canto però els meus mals no espanto...  
Faig de tot i no faig res:  
molta idea i pocs encerts.

G7 C-  
Diu que hi ha professionals  
F- Eb  
que han estudiat en facultats selectes.

G7 C-  
Diu que es poden contractar:  
F-  
per un bon preu tens un bon  
Eb  
arquitecte.

Les històries que m'invento  
diuen coses que no sento.  
Tot m'ho he d'imaginar,  
sóc un naufrag sense mar.

Quan ho penso sembla fàcil  
però després no hi ha qui ho faci.  
Ni teràpies ni cafès:  
això meu no té remei.

Diu que es poden dissenyar  
projectes que no tenen cap defecte.  
Només falta confiar  
en ells perquè resolguin el problema.

Tot el que he construït  
deu ser un error perquè ara em sobra una  
peça.  
Potser és hora de seguir  
les instruccions i fer-ho sense pressa.



# Fred.

S'ha fet tard  
i tot i la son  
no em puc adormir  
i compto els segons.

La foscor  
m'ha fet recordar  
un vell juliol  
que queda llunyà.

Però va ser tan bo  
Però va ser tan bo

És com si el fred que ha arribat  
s'hagués emportat tot el que jo tenia  
És com si un vent massa fred  
hagués congelat tot el que compartíem  
Tot el que compartíem

I espero que quan siguis gran,  
una tarda d'agost pausada i serena,  
recordis tot el que vam ser  
i diguis que tot va valdre la pena.  
I diguis, contenta, que va estar prou bé.

Penso que  
t'he estimat tant  
que seràs per sempre  
una llum tan brillant.

Penso què  
deus estar fent  
en aquest moment...  
deus estar desperta?

O ja dorms silent?  
O ja dorms silent?

És com si un cop de volant  
hagués provocat una cosa terrible.  
És com si tot el que he estat  
s'hagués desmuntat i ara tot són ferides.  
I ara tot són ferides.

I espero que quan siguis gran,  
una tarda d'agost pausada i serena,  
recordis tot el que vam ser  
i diguis que tot va valdre la pena.  
I diguis, contenta, que va estar prou bé.

Que no et facin mal les cartes d'amor,  
ni les nits passejant sota el cel de novembre.  
Que siguis feliç amb tot el que fas, faràs i  
hagis fet  
i que duri per sempre.

La felicitat que una nit de setembre  
em vas regalar.

La felicitat que una nit de setembre es va  
escapar.  
La felicitat que una nit de setembre em va fer  
tan mal.

Instagram: @sabanagrup

Web: [www.sabanagrup.com](http://www.sabanagrup.com)

Spotify, Apple Music, i d'altres: sabana

***Sabana***